

vrsti, naše učitelje popolnem v svoje roke. Več mu za sedaj ni treba. Drugo se poda potlej že samo po sebi. Tako se iznebi liberalstvo strahu, da še mu pošteno ljudstvo izpobije kedaj noge. Zoper nemško, liberalno učiteljstvo take postavbe ni treba, le-ti so tako na strani dež. šolsk. sveta v sestavi, v kakoršnji se nam kaže v teh naših dnéh.

Svesti pa smo si zato, da se izrekó vsi slov. in istotako nemški konservativni poslanci zoper tako postavbo. Tudi liberalnih nemških poslancev bode nekaj na njih strani, saj menimo, da še niso vsi dali slova — pameti in pravici.

Grob, noben grob ni preveč globok, da se va nj ne pokoplje načrt te postavbe.

Iz porotnega sodišča v Celju.

(Dalje.)

Tega jim je dal, tudi vsakemu pozneje en škaf kislega zelja iz Danjkotovega, ker je bila kad že na eksekuciji prodana, in je morala biti spraznjena ter je dajal in razprodajal vsega zelja tudi drugod, pa pisal v račun Dankove zapuščine, katero je imel oskrbovati, zatoraj je sodnija našla pri njem zapisano o teh izneskih 20 kr. Ajde je dal pol drugi škaf Rodošku, pa iz svojega, proti temu, da mu ga odsluži z delom.

Na to se zaslišijo priče.

Alojz Ornik 69 let star, učitelj v pokoju, pravi da je bil Dankov prijatelj kacic 30 let, in da je z Matevžičem 1 leto pred smrtjo govoril z Danko-tom, ta pa je obljubil Matevžiču eno kravo, njemu pa vinograd na Jablanskem vrhu. Ko sta pa djala Dankota, da ta obluba le velja, če tri priče čujejo, in ko so hoteli poslati hitro po priče, je rajni rekel, da je še čas, da že bo drugokrat napravil oporočo. Pristavil je, da sicer ne more vedeti, če je rajni napravil koncem septembra 1885 omenjene oporoče, — on pa tega ne verjame.

Na vprašanje dr. Serneca, kake uzroke da ima, da se upa reči, da tega ne verjame, odgovori Ornik, da misli, da bi bil rajni vzel za priče njega in pa Matevžiča in bližnje sosedo, ne pa take 4 neznane može, vendar je moral priznati, da je Danko še pozneje sam k njemu rekel, da bo dal g. Štefanu Sakelšek, kedar bo mešnik ali štrtinjak vina ali pa 100 gld. Dr. Srnec mu zavrne, da Danko ni mogel vzeti Ornika in Matevžiča za priče oporoče, ker jima nič ni hotel zapustiti, kakor je bil preje obljubil, in da tedaj je prav jasno, zakaj si je vzel čisto tuje priče, — namreč za to, da mu nikdo nič ni ugovarjal zoper zadnjo voljo.

Ornik sam mora končno še priznati, da je Dankota, ki je že bil dolgo pred smrtjo bolehen, marsikateri nadlegoval s prošnjo, naj bi

mu kaj zapustil, posebno tudi ženske, in da je vsakemu v lice kaj obljubil, pa se ni bilo zagnesti na take obljube, ker Danko ni bil stanovitnega značaja.

Zdaj nastopi g. Štefan Sakelšek kot priča. Predsednik ga podučuje, da ni dolžan pričati, ker je tudi oče zatožen. Priča pa določno reče, da mu je volja pričati. On priseže, pravi, da je bogoslovec v Celovcu, in da je Tomaž Danko njega, kakor tudi lastnega očeta prav rad imel in dostikrat z njimi skupaj bil. V jeseni 1885 je Danko njemu zaupno razodel, da mu bode vse svoje premoženje zapustil, zatoraj je tudi verjel, ko mu je oče pisal, kaj je od teh štirih prič izvedel. Teh štirih zatožencev pa on ne pozna.

Priča Miha Pulko pravi, da je sred leta 1885 rajni Danko mu povedal, da je ravno s Štefanom Sakelšekom bil govoril, ter mu obljubil celo zemljišče na Strnini, če se bo izučil.

Priča Jakob Trebom je v jeseni 1885 iz Dankovih ust čul, da bo Štefanu Sabelšku po smrti kaj dal, če bo še kaj imel.

Proti priči Gašperju Grebenčniku je Danko rekel, da bo za primicijo Štefana Sakelška kaj lepega dal.

Učitelj Šimon Šalamon potrdi, da je on napravil po prošnji Andreja Sakelška prošnjo na Ptujsko sodnijo zavoljo zaslišanja prič k ženi njegovi, Ani pa je rajni pol leta pred smrtjo povedal, da bo Štefanu Sabelšku svojo zemljo zaročil, če bo mešnik postal pri Svetem Duhu.

Rodošek Tereza žena zatoženega Boštjana Rodoška, potrdi pod prisego, da je njen mož enkrat koncem septembra 1885 zvečer, ko je domu prišel, ji ročno povedal, da je Tomaž Danko pred njim in tremi drugimi pričami oporočo delal, da bo vse Štefan Sakelšek dobil, zlahta pa nič.

Sprah Ana, žena zatoženega Jakoba Spraha, potrdi pod prisego enako, da je njen mož zvečer domu prišedši, ji povedal, da je bil priča Dankove oporoče. (Dalje prih.)

Gospodarske stvari.

Shranjevanje žita.

Po nekaterih krajih se žito shranjuje na diljah in torej v kupih. Dobro je torej, da zna človek, kako se dilje za to pripravijo, da so v resnici — žitnice. Kar je pri celi stvari glavna reč, je in ostane to, da se varuje žito kvara, ali to dosežeš samo s tem, da si napraviš žitnico na suhem, vendar pa, kar je mogoče, hladnem kraju. Za tega voljo ti ne svetujemo nikakor hlevov, v katerih so krave, konji in sploh živali ali pa krajev blizu vodá v to, da